

TÜLÖKVÁR.

Irtá : PÓSA LAJOS.

*K*apta magát egyszer
Egy hatalmas király,
Bíz' azt már nem tudom :
László-e vagy Mihály?
Melege volt nagyon,
Hát kigombolkozott —
Estétől reggelig
Szörnyen gondolkozott.

2. Azon törte fejét :
Mije nincsen néki ?
Előveszi könyvét,
Véges-végig nézi.
A márványasztalon
Százszor is kitarja . . .
Beír oda mindent
Az íródiákja.

3. Látja, hogy megél majd
Valahogy holtiglan —
Számlálgatja újján :
Ez is van, az is van.
Gólyalábon forgó
Arany-, ezüstvára,
Hová a vendéget
Zeneszóval várja.

4. Azután rézvára,
Kacsalábon forgó,
Őrzi kilencz medve,
Haragosan morgó.
Vasvára, kővára
Magas hegyek ormán,
Kakas kukorékol
Mindeniknek tornyán.

5. „Tyűh! — fölkiált egyszer —
Tömérdek a kincsem!
Mindenem van, de még
Tülokváram nincsen!
Tülköt nekem, tülköt!
Bármennyi az ára!
Építsetek várat
A Tisza partjára !“

6. Nosza, lótnak-futnak
A király szolgálái,
Vágtatnak sebesen
Lovas katonái.
Hirdetik parancsát
Sípval, trombitával,
Nádi hegedűvel,
Húros cziterával.

7. Neki látnak mindjárt
Innen is meg túl is :
Hordja a szegény nép,
A nagyságos úr is.
Hordják a sok tülköt
Ki gyalog, ki kocsin,
Sántalábú lovon,
Ordítózó csacsin.

8. Szőke Tisza partján
A tülokvár épül,
Ötven toronynál is
Magasabb lett végül.
Csudájára jártak
Messze, messze tájról,
Óperenciáról,
Bergengóczyából.

9. Milyen egy vár volt ez !
Éjjel-nappal tülkölt —
De a király egyszer
Igen nagyot tüszkölt :
„Eh, minek ez a vár !
Ilyen, olyan adta !“
S a sok tülköt mind a
Tiszába hányatta.

10. Magam is ott voltam
Meghívott vendégül,
Kifogtam egy tülköt
A Tisza vizébül.
Azon tülköltem el
Ezt a mesét nektek —
Tülkölök én mást is,
Itt az ^{a más valóság} ujság, néztek !